

21-Giới Tăng Không Sai Mà Đi Giáo Giới Ni:

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó Phật bảo các Tỳ kheo: “Ta dạy bảo bốn chúng đã mỗi một, các Tỳ kheo nên đi giáo giới Tỳ kheo ni”, các Tỳ kheo vâng lời Phật dạy theo thứ lớp đến giáo giới Tỳ kheo ni, đến phiên của Trưởng lão Bàn-đặc, A-nan nói: “Ngày mai đến phiên thầy đến giáo giới Tỳ kheo ni”, Bàn-đặc nói: “Tôi độn căn không đa văn, không hiểu biết nhiều, trong bốn tháng hạ tôi mới thuộc được bài kệ Câu-ma-la:

*Người trí thân khẩu ý,
Không làm các điều ác,
Thường hệ niệm trước mắt,
Xa lìa các dục tưởng,
Cũng không thọ khổ hạnh,
Vô ích của thế gian.*

Này A-nan, nếu thầy cho tôi qua phiên này thì tốt”, A-nan hai, ba phen nói với Bàn-đặc: “Các Thượng tọa đã giáo giới hết rồi, nay đến phiên thầy”, Bàn-đặc cũng hai, ba phen nói với A-nan giống như trên, nhưng A-nan vẫn một mực bảo: “Ngày mai đến phiên thầy đến giáo giới Tỳ kheo ni”. Bàn-đặc đành phải nghe lời, sáng sớm hôm sau đắp y mang bát vào thành khất thực, thọ thực xong ở nơi đất trống trải tòa rồi vào phòng thiền tọa. Lúc đó các Tỳ kheo ni nghe tin hôm nay đến phiên Tỳ kheo Bàn-đặc đến giáo giới đều sanh tâm khinh thường, nói với nhau: “Người này không đa văn, đọc tụng kinh ít, trong bốn tháng hạ chỉ thuộc được bài kệ Câu-ma-la (như trên). Người như thế đến giáo giới thì làm sao chúng ta nghe được những điều chưa nghe, làm sao biết được những pháp chưa biết, bài kệ Câu-ma-la chúng ta đều đã biết rồi. Số Tỳ kheo ni nào trước chưa đến trong Kỳ hoàn nghe pháp thì nên đến”. Lúc đó có năm trăm Tỳ kheo ni rời khỏi tinh xá Tỳ kheo ni trong vườn vua đến trước phòng của Trưởng lão Bàn-đặc trong Kỳ hoàn đảnh hăng rồi gõ cửa gọi Trưởng lão ra. Trưởng lão ra khỏi phòng đến ngồi trên giường đọc tọa, các Tỳ kheo ni đến đảnh lễ rồi ngồi phía trước để nghe pháp, Trưởng lão Bàn-đặc dịu dàng nói: “Các tử muội, tôi vốn độn căn, ít đọc tụng, trong bốn tháng chỉ thuộc được bài kệ Câu-ma-la... giống như đoạn văn trên. Tuy nhiên tôi sẽ tùy điều mình biết mà nói, các vị hãy nhất tâm thực hành chớ có buông lung, sẽ được quả A-nậu-đa-la-tam-miệu-tam-bồ-đề, vì tất cả các thiện pháp trợ đạo đều lấy không buông lung làm cội gốc”. Nói rồi dùng thần thông lực ngay nơi tòa ngồi ẩn thân rồi hiện thân ở phương Đông với bốn oai nghi đi đứng nằm ngồi, nhập hỏa quang tam muội, thân xuất hào quang đủ màu sắc xanh vàng đỏ trắng, dưới thân phát ra lửa, trên thân tuôn ra nước hoặc dưới thân tuôn ra nước, trên thân phát ra lửa; các phương Nam, Tây, Bắc tứ duy thượng hạ đều hiện thần biến như thế xong rồi trở về chỗ ngồi. Các Tỳ

kheo ni thấy Trưởng lão Bàn-đặc có thần lực như thế, tâm kính thường liền biến mất, sanh tâm kính tín, chiết phục ngã mạn. Trưởng lão liền tùy theo tâm ưa muốn của-Tỳ kheo ni mà diễn nói pháp khiến cho trong chúng ni có người chứng được quả Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm, A-la-hán; có người gieo trồng nhân duyên đạo thính văn hoặc đạo Bích chi Phật hoặc quả A-nậu-đa-la-tam-miệu-tam-bồ-đề; tất cả chúng ni đều được lợi ích như thế, đây là nhân duyên thứ nhất.

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Lục quần Tỳ kheo đến phiên giáo giới Tỳ kheo ni nhưng lại không giáo giới, giáo hối hay thuyết pháp mà chỉ nói những lời thô tục. Trong chúng ni chỉ có các Hạ tòa niên thiếu Tỳ kheo ni không ưa thích trì giới và Lục quần Tỳ kheo ni mới cùng Lục quần Tỳ kheo đùa giỡn, làm những việc bất tịnh; các Thượng tòa-Tỳ kheo ni ưa thích trì giới thì bỏ đi đến chỗ khác kinh hành, có người đứng đợi muốn nghe pháp. Vào thời khác Tỳ kheo ni Ma-ha-ba-xà-ba-đề cùng năm trăm đại Tỳ kheo ni ra khỏi tinh xá Vương viên đi đến chỗ Phật, đánh lễ Phật rồi đứng một bên, Tỳ kheo ni Cù-đàm-di bạch Phật: “Thế tôn vì lợi ích nên cho giáo giới Tỳ kheo ni, nhưng chúng tôi không được lợi ích này”, Phật hỏi nguyên do, Tỳ kheo ni Cù-đàm-di đem việc trên bạch Phật, Phật nói: “quả thật ta vì lợi ích nên cho giáo giới Tỳ kheo ni nhưng các ni đã không được lợi ích này”, Phật liền nói pháp cho Cù-đàm-di và năm trăm Tỳ kheo ni được lợi hỉ rồi im lặng, Cù-đàm-di và các Tỳ kheo ni nghe pháp được lợi hỉ rồi đánh lễ Phật ra về. Không lâu sau Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi Lục quần Tỳ kheo: “Các thầy thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật vậy thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao Tăng chưa sai liền đi giáo giới Tỳ kheo ni”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo, Tăng chưa sai mà đi giáo giới Tỳ kheo ni thì phạm Ba-dật-đề.

Tăng chưa sai là Tăng chưa nhất tâm hòa hợp sai đi giáo giới. Tướng phạm trong giới này là nếu Tăng chưa sai mà một Tỳ kheo đi giáo giới một Tỳ kheo ni thì phạm một Ba-dật-đề, nếu giáo giới hai, ba, bốn Tỳ kheo ni thì phạm bốn Ba-dật-đề. Nếu hai Tỳ kheo giáo giới hai Tỳ kheo ni thì phạm hai Ba-dật-đề, nếu giáo giới bốn, ba, một Tỳ kheo ni thì phạm một Ba-dật-đề. Nếu ba-Tỳ kheo giáo giới ba-Tỳ kheo ni thì phạm Ba-dật-đề, nếu giáo giới bốn, một, hai Tỳ kheo ni thì phạm hai Ba-dật-đề. Nếu bốn Tỳ kheo giáo giới bốn Tỳ kheo ni thì phạm bốn Ba-dật-đề, nếu giáo giới một, hai, ba thì phạm Ba-dật-đề.

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Lục quần Tỳ kheo biết Tăng không sai giáo giới Tỳ kheo ni liền ra ngoài giới yết ma tự sai lẫn nhau đi giáo giới Tỳ kheo ni rồi mới vào trong giới. Khi các Tỳ kheo ni đến liền nói rằng: “Tăng sai tôi giáo giới Tỳ kheo ni, hãy đến ta sẽ thuyết pháp”. Do nhân duyên này tập hợp chúng ni lại rồi bỏ qua việc giáo giới, giáo hối, thuyết pháp mà chỉ nói những lời thô tục... giống như trường hợp trên. Lúc đó Phật từ xa trông thấy ni chúng nhóm họp liền hỏi A-nan nguyên do, A-nan liền đem việc trên bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng bảo các Tỳ kheo rằng: “Từ nay Tỳ kheo có năm pháp không nên sai giáo giới Tỳ kheo ni:

Một là chưa đủ hai mươi tuổi hạ: Tức là từ khi thọ cụ giới đến nay chưa đủ hai mươi tuổi hạ.

Hai là không thể trì giới: Tức là phá giới Phật đã chế, không theo lời dạy trong giới cụ túc, không biết oai nghi, không biết điều nên làm và không nên làm cho đến phá những giới khinh mà không có tâm sợ hãi, không thể theo thứ lớp học trì giới.

Ba là không thể đa văn: Tức là đối với hai bộ cụ giới không tụng đọc đúng nghĩa.

Bốn là không thể chánh ngữ thuyết pháp: Tức là không khéo biết được chánh ngữ ngôn từ hay đẹp của thế gian.

Năm là phạm mười ba việc thường làm như ba chúng: Tức là trong mười ba việc thường làm Thức-xoa-ma-na, Sa di, Sa-di-ni, bên ba chúng này phạm tội dù có sám hối cũng không được giáo giới Tỳ kheo ni.

Ngược lại nếu thành tựu năm pháp nên sai giáo giới Tỳ kheo ni:

Một là đủ hai mươi hay hơn hai mươi tuổi hạ: Tức là từ khi thọ cụ giới đến nay đã đủ hai mươi hay hơn hai mươi tuổi hạ.

Hai là có thể trì giới: Tức là không phạm giới Phật chế, theo lời dạy trong Đại giới, biết oai nghi, biết việc nên làm và không nên làm, cho đến phạm giới khinh cũng sanh tâm sợ hãi, biết theo thứ lớp học trì giới.

Ba là đa văn: Tức là đối với hai bộ cụ giới tụng đọc đúng nghĩa.

Bốn là có thể chánh ngữ thuyết pháp: Tức là khéo biết chánh ngữ ngôn từ hay đẹp của thế gian.

Năm là trong mười ba việc không làm như ba chúng: Tức là không làm như Thức-xoa-ma-na, Sa di, Sa-di-ni.

Nếu Tỳ kheo không đủ hai mươi tuổi hạ, không thể trì giới, không thể đa văn, không thể chánh ngữ thuyết pháp và phạm thường làm như ba chúng mà Tăng lại sai đi giáo giới Tỳ kheo ni thì không thành sai,

nếu người này đi giáo giới Tỳ kheo ni thì phạm Ba-dật-đề. Nếu tuy đủ hai mươi hay hơn hai mươi tuổi hạ mà không thể trì giới, không thể đa văn... mà Tăng lại sai đi giáo giới thì không thành sai, người này đi giáo giới Tỳ kheo ni thì phạm Ba-dật-đề. Nếu đủ hai mươi hay hơn hai mươi tuổi hạ và có thể trì giới nhưng không thể đa văn... mà Tăng lại sai đi giáo giới thì không thành sai, người này đi giáo giới Tỳ kheo ni thì phạm Ba-dật-đề. Nếu đủ hai mươi hay hơn hai mươi tuổi hạ, có thể trì giới và đa văn nhưng không thể chánh ngữ thuyết pháp ... mà Tăng lại sai đi giáo giới thì không thành sai, người này đi giáo giới Tỳ kheo ni thì phạm Ba-dật-đề. Nếu đủ hai mươi hay hơn hai mươi tuổi hạ, có thể trì giới, có thể đa văn và có thể chánh ngữ thuyết pháp nhưng phạm mười ba việc làm như ba chúng mà Tăng lại sai đi giáo giới thì không thành sai, người này đi giáo giới thì phạm Ba-dật-đề. Nếu đủ hai mươi hay hơn hai mươi tuổi hạ, có thể trì giới, có thể đa văn, có thể chánh ngữ thuyết pháp và không phạm mười ba việc, không làm như ba chúng nhưng Tăng chưa sai đi giáo giới mà liền đi thì phạm Ba-dật-đề. Nếu thành tựu năm pháp và đã được sai nhưng chưa ở trong Tăng sai mà liền đi giáo giới thì phạm Ba-dật-đề. Nếu thành tựu năm pháp, đã được sai, đã ở trong Tăng sai nhưng chưa bảo đi mà liền đi giáo giới thì phạm Đột-kiết-la. Nếu thành tựu năm pháp, đã được sai, đã ở trong Tăng sai, đã bảo đi nhưng chưa ở trong Tăng bảo đi mà liền đi giáo giới thì phạm Đột-kiết-la. Nếu thành tựu năm pháp, đã được sai, đã ở trong tăng sai, đã bảo đi, đã ở trong Tăng bảo đi nhưng lại không hỏi người đến là đã nhóm đủ chưa mà liền giáo giới thì phạm Đột-kiết-la. Nếu thành tựu năm pháp, đã được sai ... giống như đoạn văn trên đến câu đã hỏi người đến là đã nhóm đủ chưa, nhưng chưa nói pháp bát kính trước liền nói giới Tỳ kheo thì phạm Đột-kiết-la. Nếu thành tựu năm pháp... giống như đoạn văn trên đến câu nói pháp bát kính trước rồi mới nói giới Tỳ kheo thì không phạm.”